

Podsticaj za učenje

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Fakultet humanističkih nauka

Uvod

Podsticaji za učenje se često nazivaju i spoljašnjim motivima jer za učenika to znači da njegov spoljni podsticaj za učenje često postaje njegov privremeni cilj.

Uz ovo, razvija se i unutrašnja motivacija koja kod učenika podržava lični rast i razvoj, pa on uči zato da nešto nauči.

Podsticaji za učenje

Podsticaj za učenje počinje jako rano pa roditeljskim zahtevima da deca, prema svom uzrastu, odgovore na zadatke koji su pred njih postavljeni. Zbog prirodne potrebe da se rade samo one stvari koje su prijatne, a što je Frojld nazvao „principom zadovoljstva“, deca naravno izbegavaju prvo bilo kakve obaveze i odgovornosti a posle i školske aktivnosti i na kraju dobijamo odraslu ali vrlo neodgovornu i na razne načine neuspešnu osobu. No, prema istom naučniku, postoji i „princip realnosti“ zbog koga roditelji već tim ranim podučavanjem zapravo uče decu da prevaziđu tj. istrpe neke neprijatne momente, da ulažu trud, napor i uporan rad kako bi se stvarale korisne radne navike, koje važe za ceo život i obezbeđuju detetu da izraste u zadovoljnog, uspešnog i srećnog čoveka.

Dakle, prvi korak bi bilo EFIKASNA DISCIPLINA koja počiva na nekoliko principa i strategija:

sačiniti jasna pravila i držati ih se stalno;

upozoravanje i ukazivanje na detetovo ponašanje koje nije dozvoljeno;

pohvaljivati pozitivno ponašanje;

ignorirati ponašanje koje za cilj ima privlačenje pažnje;

obrazovati dete razgovorima o vrednostima, pravilima i njihovom značaju;

pred upređenje problema kroz vođenje računa o detetovom raspoloženju ili podsticajima „sa strane“;

kada je pravilo prekršeno, treba da sledi kazna a roditelj treba da bude istrajan u tome dok dete ne nauči;

kazna uvek treba da bude razmerna prekršaju;

primena disciplinskih tehnika:

prirodne posledice (napravilo je grešku, treba da je objasni, izvini se i suoči se sa posledicom npr. zakasni u školi);

tajm aut (kazna – odlazak u ćošak-minut po godinu života);

oduzimanje privilegije (za veću decu, npr. TV, igrice, telefon...);

preterane korekcije (sa ciljem brze promene ponašanja kada od dece zahtevamo da neko neprikladno ponašanje zameni prikladnim i ponovi ga nekoliko puta;

sistem bodovanja ponašanja (za hronične probleme deci dajemo bodove ako su korigovala ponašanje, bodovi se mogu kasnije i „unovčiti“ ali i oduzeti za loše ponašanje);

kao prvi korak, pre svih ovih navedenih je prekor koji u sebi sadrži + - + pravilo npr. dobar si dečko ali pogrešio si i ispravi to na najbolji način.

Dakle, pred decu dolaze roditeljski zahtevi kao vreste naredbi (ne kao molbe ili pretnje) koji moraju biti pravilno odmereni prema uzrastu. Najčešće greške su previsoki, preniski ili nikakvi zahtevi. Bez ozira na različite stepene zahteva, u svim slučajevima dobijamo nezadovoljno sobom, dete bez radnih navika, sa lošom predstavom o sebi, isfrustrirano neuspehom, neambiciozno dete itd.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com